శిథిలశిశిరంలో చిగురు

పావనరాం

"ఆదరాభిమానాలు ఆదానప్రదానాలు" "ఐతే ప్రేమా, దయా, కరుణా, జాలీ - చవకబారు వ్యాపార భక్కీలో - 'ఇంతకీ-ఇంతా'-అని జరగాలంటారు?"

కాస్సేపాగి...

"కళ్లుమూసుకొని ఆలోచిస్తే అంతే"- అన్నాను. రామారావ్ 'కన్విన్స్' ఐనట్టేమీ కనబడలేదు.

రామారావూ, నేనూ ఊళ్లో 'లాడ్జి'లో పక్కపక్క గదుల్లో ఉంటున్నాం. డి.ఇ.ఒ. ఆఫీసులో క్లర్కుగా ఉంటున్నాను నేను. అతను యూనివర్సిటీలో 'ఆనర్సు' చదువుతున్నాడు. స్వతహాగా కలుపుగోలు మనిషి కాదు. మొదట్లో అతను అంటీ అంటనట్టుగా ఉంటూవచ్చినా ... కాల క్రమేణా, సామీప్యతవల్ల మాసాన్నిహిత్యం వృద్ధిపొందింది.

* * *

"రేపట్నుంచీ సెలవండోయ్" అంటూ కుర్చీ లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

"ఐతే మరి ప్రయాణ మెప్పుడు?"

"ఎవరూ?" అన్నాడు - వింతగా.

"మీరే...."

"వెళ్లటం లేదు." ముఖం పక్కగా పెట్టి అన్నాడు.

నా కాశ్చర్యం వేసింది.

"అదేమిటండీ...ఫైనల్ ఇయరా, ఏమీ నానా?......మీ ఊళ్లో ఓ పదిరోజుల పాటు, మీవాళ్లతో గడపడం ఎంత హాయిగా ఉంటుందో ఆలోచించారా?.."

"నాకు మీ రనుకు నేటటువంటి..'మా వాళ్లెవరూ లేరండీ!"

అని ఓ నిముషం ఆగి, ఎటో చూస్తూ అన్నాడు.

"ఈ ప్రపంచంలో నే నే కాకి ని. ప్రేమాభిమానాలకి నేను నోచుకోలేదు. ఏదో, ఇల్లాగే నా జీవితం వెళ్ళిపోతే నాకు తృప్తిగా ఉంటుంది."

ఇన్నాళ్లుగా నే నతనిలో గమనిస్తున్న - నిర్లిప్తతా, వైముఖ్యాలకి - కారణం నాకు కొద్దిగా అవగతమయింది.

"ఎప్పుడన్నా, 'నా కెవ్వరూ హృదయం ఇవ్వలే' దంటారే కాని, మీ రెప్పుడైనా మీ హృదయం ఎవరికైనా తెరిచారేమో ఆలోచించారా?" అత నేమీ అనకపోవడం చూసి...

"ఏదో అర్థంలేని బాధతో అనవసరంగా మీరు మనస్సు పాడుచేసుకుంటున్నారు... జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకోవడం, చేసుకోకపోవడం మనచేతుల్లోనే ఉంటుంది..." అన్నాను.

"అంత ప్రయత్నించీ, బాధపడీ—ఆ-జీవితాన్ని - సుఖమయం చేసుకోకపోతే ఏమో?" అంటూ లేచి వెళ్లిపోయాడు.

నే నన్నదానికి సరియైన సమాధానం ఇవ్వలేనప్పు డెప్పుడూ అతనిల్లాగే - చటుక్కున - లేచి వెళ్ళిపోతూ ఉంటాడు. కాని నే నన్నదాన్ని గురించి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తూ ఉంటాడు. రెండు మూడు రోజులు, ఆ విషయాన్నే కదుపుతూ ఉంటాడు. అట్లాంటప్పుడు నేను మరింకేమీ అనకుండా ముభావంగా ఉంటూ ఉంటాను. నా ఉద్దేశాల్ని అతనిమీద బలవంతంగా రుద్దడం నా అభిమతం కాదు. ఆలోచించి, తర్కించి - అతనే తన చిక్కు విడదీసుకోవాలని నా కోరిక.

అతని గదిలోకి వెళ్లి మంచంమీద కూర్చున్నాను. చదువుతున్న ఉత్తరం బల్లమీద పెడుతూ అన్నాడు.

"మా మావయ్య సాయంత్రం బండీలో 'పలాసా' వెళ్తున్నారట......రమ్మనమని ఫర్మానా."

టైంపీస్ 'మూడు' చూపెడుతోంది.

"మరి బయలుదేరండి. టైమవుతున్నట్టుంది."

అద్దంలో మీ రూపం!

మీ చర్మాన్ని మీ రూపాన్ని రక్షించి, కాపాడుకొనుట అవసరం. చర్మాన్ని కాపాడుకొనుటకు మార్గం ఒకటే అని బుద్ధిశాలురగు బాలికలు గ్రహించిరి. వారు ప్రతిరోజు హాజలైన్ స్నో ను "'Hazeline' Snow" తమ మృదువైన చర్మానికి ఉపయోగింతురు. అది చర్మంమీద అతి చర్మానికి మృదుత్వమును, తెల్లదనమును మెరయు ప్రకాశమ్మునిచ్చును.

"'HAZELINE' SNOW"

"'హాజలైన్' స్నో" (ట్రేడ్ మార్క్)

బరో వెల్కమ్ అండ్ (ఇండియా) లిమిటెడ్.

"వెళ్లాల్సిన అవసరం నాకేమీ లేదు"

"మీరు స్టేషన్‌లో కనబడకపోతే ఆయన మనస్సెంత చివుక్కుమంటుందో కొంచెం ఆలోచించండి?"

"నా మనస్సు ఇరవై ఏళ్లనుంచి చివుక్కుమంటు నే ఉంది. ఇది ఎవరికేనా పట్టిందా?"

ఇది అతని మామూలు ధోరణే.

"మీ తండ్రిగారు పోయాక మీ ఆస్తి సంతటినీ 'పరాయత్తం' కాకుండా చూసింది—ఈ మావగారే అని మరిచిపోకండి."

"ఇది ఆయన, తన చెల్లెలుగారికి (!) చేసుకున్నారు..."

"మీ అమ్మగారికి చేస్తే మీకు చేసినట్టు కదూ?" అతనేమీ అనకుండా అల్లాగే కూర్చున్నాడు.

"మనకి అవతలివాళ్లంటే ఇంత నిర్లక్ష్యం! ఏమైనా అంటే నామీదెవరికీ అభిమానం లేదంటారు...మీమీద అభిమానమే లేకుంటే...ఆయన మిమ్మల్ని స్టేషన్‌కి రమ్మనమని రాస్తారంటారా?"

వాళ్ల 'మావయ్య' పక్షం మాట్లాడుతున్నానని అతనికి కోపం వచ్చింది. సమాధానం-ఏమీ రాకపోవడంబట్టి-అతని అంతః ఘర్షణ నాకవగతమయింది. రామారావ్ స్టేషనుకి వెళ్లలేదు.

* * *

మా బాబయ్యగారి తోడల్లుడు కె. జి. లో జాయినయ్యారు. చిన్న ఆపరేషన్. ఆయనకి భోజనం, ఫలహారం రెండుపూటలా నేనే అందించాల్సి వచ్చింది.

రామారావడిగాడు. 'ఏం కూడా వడిగా ఉన్నారు?'

కారణం చెప్పాను.

"ఎవరూ! మీ బాబయ్యగారి భార్యగారి చెల్లెలి భర్తా?" అంటూ నావేపు 'జూ'లో జంతువు వేపు చూసినట్టు చూశాడు.

మరున్నాడు మా ఆఫీసర్ ఇన్స్పెక్షన్‌కి వస్తున్నాడు. రాత్రిచాలావరకు 'ఫైల్సు'తో కూర్చోవాలి.

ఆరోజే మా 'బంధువు' ఆపరేషనయింది. రాత్రి ఆయనకు సాయం పడుకోవాలి. 'ఎల్లాగా' అని ఆలోచిస్తూ 'లాడ్జి'కి చేరాను.

ఇదేమాట రామారావ్‌తో అన్నాను.

'దానికేముందండీ నేనాయనకి సాయం ఉంటాను. ఆఫీసుపని చూసుకోండి' – అన్నాడు.

అతని ధర్మమా అని మా ఆఫీసరుముందు నేను పరువు నిలబెట్టుకోగలిగాను.

రెండురోజుల్లో మా 'బంధువు' కూడా 'రిలీవ్' అయ్యారు. వెళ్తూ, వెళ్తూ మా ఇద్దర్నీ – ముఖ్యంగా రామారావ్‌నీ చాలా చాలా అభినందించారు. పై సెలవలకి మమ్మల్నిద్దర్నీ వాళ్ల ఊరు రమ్మన్నారు.

రామారావ్ పొంగిపోయాడు. పాపం! అతన్నెవరూ ఎప్పుడూ – ఇంతల్లా – మెచ్చుకోలేదట. ఇందులో సగం అభిమానం, వాళ్లవాళ్లమీద చూపించుకుంటే ఇంతకి రెట్టింపు సానుభూతి అతను పొందగలిగేవాడనిపించింది. ప్రకటితమైతే నే కాని మన ప్రేమాభిమానాల్ని లోకం గుర్తించదని అతనికింకా తెలియలేదు. కనుక నే తనవారి విషయం పట్టించుకోకపోయినా, తనంటే దేవుళ్లాడాలని ఆశిస్తూ ఉంటాడు.

దగ్గు దగ్గు దగ్గు

అచ్!

దగ్గు దగ్గు దగ్గు దగ్గు

అచ్!

దగ్గు దగ్గు దగ్గు దగ్గు

అచ్!

దానిని ఆపుడు!

అరవై సంవత్సరముల పైమంచి దగ్గు నివారిణిగా రుజువైన పెర్టుసిన్ టెష్‌వర్‌తో దానిని ఆపుడు. కోరింత దగ్గులతో సహా అన్ని దగ్గులను క్షేమముగాను త్వరితముగాను స్వస్థపరుచును. పెర్టుసిన్ కొనుడు!

అందరు కెమిస్టుల వద్దను లభించును

ఇండియాలో తయారుచేయువారు

ఇన్‌ఫా లిమిటెడ్, పోస్టు బాక్సు నెం. 1041, బొంబాయి-1

దిగువ వారితో చేసుకున్న ఒడంబడిక ప్రకారము

ఎటెఫా లిమిటెడ్, షాన్ లీచ్‌టెన్‌స్టెయిన్

ష్విప్ సిస్టమ్ అండ్ ఎకనామిక్ సెక్రిటరీ

ILY-12 TEL

★ శిథిలశిశిరంలో చిగురు ★

ప్రతి ఉత్తరంలోనూ మా బంధువు... రామారావు మాట రాసేవారు.

'ఎంత ఇదైనవారండీ' అన్నాను - మా బంధువునుద్దేశిస్తూ.

దీనికి సమాధానంగా కొంతుండా ... అతన్ని ఉద్దేశిస్తూ అన్నాను 'కేవలం - హృదయం ఉన్నంతమాత్రాన లోకం దాన్ని గుర్తించదండీ! దాని తాలూకు - అభిమానాన్ని - నాలుగురోళ్ల మధ్యా పెట్టి వేలం వేస్తేకాని - మనల్ని - ఎంత దగ్గరవారే నా సరే గుర్తించరు. బంధుమిత్రులు మన కక్కరలేకపోతే - వేరే సంగతి కాని ప్రపంచంలో - అందరిలాగా సంసారపక్షంగా బ్రతకాలంటే......ఇదే మార్గం." కాస్సేపాగి

అందుకనే నేనంటూ ఉంటాను 'అవి రాభిమానాలు అనానప్రదానాల'ని" — అన్నాను.

సరి, సరిపోను నిమిషాలలాగే కూర్చున్నాను. తర్వాత ముఖం కొస్త తేటపడింది. సైకవక పోయినా—'ఔను సుమండీ' అనుకుంటున్నట్లు అతని ముఖమే చెప్తోంది.

* * *

వారం రోజులు పోయాక 'తమ్ముడి ఉపనయనాన్కి రమ్మని' అతనికి జాబొచ్చింది.

నే నడక్కుండా అతనే చెప్పాడు 'వెళ్ళను'ని.

నే నతన్ని చెప్పొచ్చినవాటికి - అతను - కన్విన్స్ - అయ్యాడని నాకు తెలుసు. కాని దాన్ని ఒప్పుకొని, ఆచరణలో పెట్టడానికి - ఆత్మాభిమానంగల రామారావ్కి ఇంకొ కొంత 'టైమ్' తీసుకుంటుందని - నేను తెలుసుకోగలిగాను.

తనంతట తానే అన్నాడు.

'నే వెళ్లకపోతే ఒడుగాగిపోతుందా?'

'ఔనాను! ఆగిపోదు. నిక్షేపంగా జరిగిపోతుంది...ఇంకో నాలుగేళ్లు పోయాక, మీ తమ్ముడూ మీలాగే 'నా కుగాసులు లేవు, నా కుమస్సులు లేవు' అంటూ జీవిత రంగంలో అడుగు పెట్టాడు. అందుకు మీరు కూడా బాధ్యత వహించవలసి వస్తుంది." అన్నాను. అతని ముఖం ఆషాఢ మేఘంలా వివర్ణమయింది.

ఈ మాటలు ఎక్కడ తగలాలో, అక్కడ తగిలాయ్!

* * *

ఒడుక్కి వెళ్ళకూడదని నిర్ణయానికయితే వచ్చాడు కాని, అది సరియైనదని...ఎంత

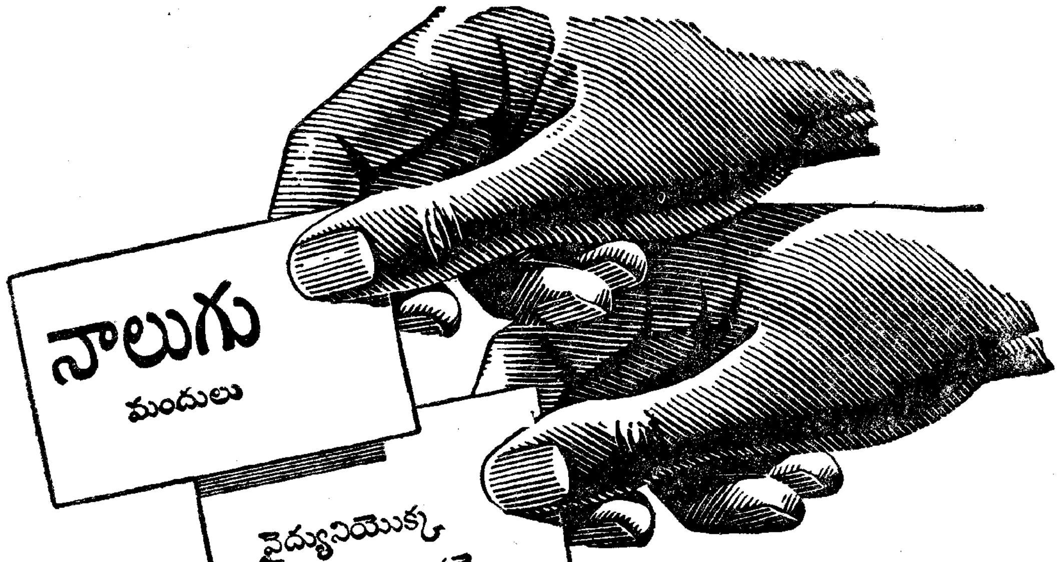

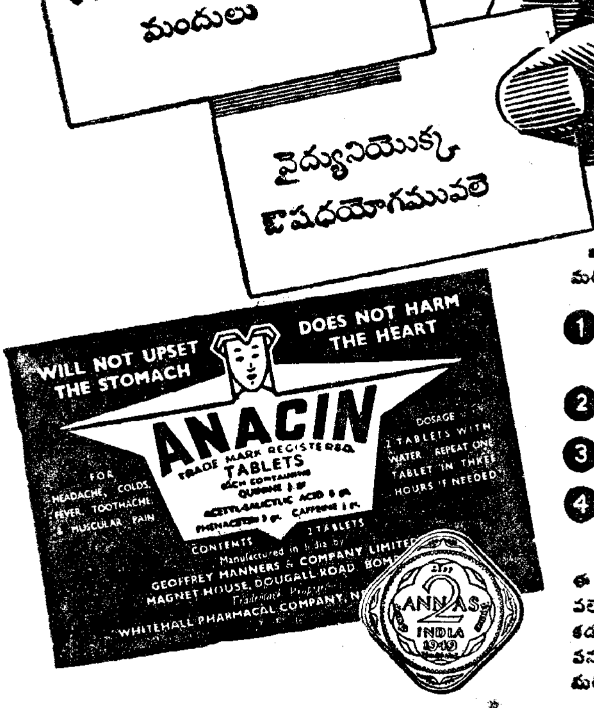

'అనాసిన్' నాలుగు మందులయొక్క వైజ్ఞానిక మిశ్రమము ఇది నరముల ముఖ్య స్థానములందు తీవ్రమైన మిశ్రమచర్యను జరిపి, నొప్పి, తలనొప్పి, జలుబులు, జ్వరం, పన్నునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శీఘ్రవిముక్తిని కలిగించును.

1. క్వైనైన్: అధిక శక్తి నిచ్చు మరియు జ్వరనివారణ మొనర్చు గుణాలకు ప్రఖ్యాతి గాంచినది, జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో మిక్కిలి శక్తిగలది.
2. కఫీన్: బలహీనానికి మరియు చిక్కిపోయినందులకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వాడబడుచున్నది.
3. ఫినాసిటిన్: తీవ్రమైన బాధా నివారణి జ్వర నివారిణియని ఖ్యాతిచెందినది.
4. ఎసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్: తలనొప్పి మరియు అలాంటి బాధలను పోగొట్టుటకు మిగుల ఉపయుక్తమైనది.

ఈ నాలుగు మందులు సరిగ్గా వైద్యునియొక్క ఔషధయోగము వలె పనిచేయును 'అనాసిన్' గుండెకు హాని కలిగించదు లేక కడుపును అవకతవక చేయదు. నొప్పి, తలనొప్పి జలుబులు, పన్నునొప్పి మరియు కంఠరాల నొప్పులనుండి శీఘ్రంగా సురక్షితమైన మరియు రూఢియైన విముక్తికొరకు ఎల్లప్పుడూ 'అనాసిన్'నే వాడండి.

లక్షలాది మందికి బాధావిముక్తిని కలిగించును

A 41

ప్రయత్నించినా అతను తృప్తిపడలేక పోతున్నాడు. ఇందువల్ల అతను చాలా బాధపడుతున్నట్లు కూడా నేను గ్రహించగలిగాను.

* * *

సాయంత్రం ఇద్దరం ఊళ్ళోకి వెళ్ళాం. మరునాడు నేను మా బాబయ్యగారి ఊరు వెళ్తున్నాను.

'సప్తాలో 'చెక్' కొన్నాను. 'ఇది దేనికి?' అన్నాడు.

'మా బాబయ్యగారి అమ్మాయికి' అన్నాను.

చిన్న పిల్లలకి ఆటసామానూ, బొమ్మల పుస్తకాలూ కొన్నాను. కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నాడు. అడక్కుండానే ఎవరెవరి కేవేవో చెప్పాను. లాడ్జి కొచ్చాం.

మరునాడు నేను మా బాబయ్యగారి ఊరు వెళ్ళిపోయాను.

* * *

నేను తిరిగివచ్చిన వారం రోజుల్లో, రామారావుకి సెలవలిచ్చారు. అది అతని ఫైనల్ ఇయర్.

'ఊరెళ్తున్నానండీ' అన్నాడు - 'రాగద్వేషాల్ని' జయించిన వాడిలా ముఖం పెట్టి. నేనాశ్చర్యపడ్డా, అదివ్యక్తం చేయకుండా.. 'తప్పకుండా' అని 'సెన్డాఫ్' ఇచ్చాను.

* * *

అతను రిసర్చిలో చేరాడు. ఇద్దరం చాలా 'క్లోజ్'గా 'మువ్' అవుతున్నాం. అతను నాతో చాల 'ఫ్రీ'గా మాట్లాడుతున్నాడు. ఇప్పుడు మా సంభాషణల్లో తరుచు స్త్రీ ప్రసక్తి వస్తోంది. ఇదివరకెప్పుడూ అతను 'ఆడ' విషయం మాట్లాడేవాడు కాడు. దార్లో పడుతున్నాడనుకొన్నాను.

ఏదో మాటల్లో, అతనే వాళ్ళ మామగారి కూతురు విషయం చెప్తూ ఎస్. ఎస్. ఎల్. సి. పరీక్షకి వెళ్ళిందన్నాడు.

'మరింకేం?'

సడన్‌గా 'సీరియస్' అయిపోయాడు.

'ఇంతవరకూ ఈ ప్రపంచంలో నన్నెవరూ అర్థం చేసుకోలేదు. ఇప్పుడెవరో కొత్తమనిషి వచ్చి ఈ లోటు భర్తీ చేస్తుందని నమ్మకమేమిటి? ... ఈ భారం ఆ 'క్రొత్త మనిషి' మీద మోపడం నా కిష్టం లేదు.'

అతని హృదయం పూర్తిగా మైదానంగా మారలేదని ఇంకా కొంత మేర 'బంజరు'గా ఉందనీ గ్రహించాను.

"మీరు మోపుతా ననుకొంటున్న భారం అవతలివాళ్ళు 'భారం'గా తీసుకోరేమో?.. అవతలివాళ్ళను మీరు మనస్పూర్తిగా 'కాన్ఫిడెన్స్'లోకి తీసుకొంటే, వాళ్ళూ మిమ్మల్ని 'నెత్తిమీద' పెట్టుకొంటారు" ..అని మీ జీవితంలో భాగం పంచుకోబోయే. 'అవిడ' మీ జీవితాన్ని 'తపల్' రాలని ప్రాలువాసని వసంతారామంలా పండుకు చేయబోతూ అన్నాను చిరునవ్వుతో...

అతను పెదిమల్ని బిగించి 'దీక్ష' వహ్య వహ్యాడు.

* * *

తర్వాత రెండు, మూడు సార్లు వాళ్ళ మేనమామ వచ్చి, వెళ్ళారు.

* * *

ఓనాడు 'లైట్ హౌస్' దగ్గర కూర్చున్నాం.

'ఊ'కే మని నా వేపు తిరిగి అన్నాడు.

'మీరెందుకు పెళ్ళిచేసుకోరూ?'

నా 'ప్రాబ్లెమ్' సాల్వయింది. మీ మాటేమిటి? అన్నట్టనిపించింది నాకు.

అవతలివాళ్ళ విషయాల్లో కూడా కుతూహలం కనబరుస్తూ ఉండాలని అతని కిప్పుడిప్పుడే తెలుస్తోంది.

'నాలో ఏముందండీ? ఉన్నత విద్య ఆ—లేదుకదా! డబ్బుంటారా, నా జీతం నూట ఇరవై! ఇది నా ఖర్చులకే చాలదు' అన్నాను.

'ఈ లెక్కని హిందూదేశంలో 'ఏలకు మంది'కో ఉంటుదన్నమాట— పెళ్ళికి అర్హత!...' అని ఓ చెణుకు విసిరాడు.

'ఆత్మనాశ్యసతివల్ల మనుష్యులు తాము బాధపడడమే కాక ఇతరులనుకూడా బాధిస్తూ ఉంటారు'......

'అల్లాచేయడం ఇష్టంలేక నేను పెళ్ళి చేసుకోకపోవడం'...అన్నాను.

అతనికి కొద్దిగా కోపం వచ్చింది.

నెమ్మదిగా అన్నాను 'నేను ఖర్చుదారునండీ. సినిమాకి 1-4-0కి కాని వెళ్ళను. రోజూ నాలుగుసార్లు కాఫీ, రెండుసార్లు టిఫిన్! నా హోదాకితగిన 'దర్జా' మెయిన్‌టైన్ చేస్తాను. నా జీతంతో ఇంకో మనిషిని భరించాలంటే, ఈ నా సుఖాల్లో కొన్నిటిని త్యాగం చెయ్యాలి. అది నేను చేయలేను'

"మన శారీరక సుఖాల్లో కొన్నిటిని ఇంకోళ్ళకోసం, అందులో-మన జీవితాన్ని పంచుకొనే స్త్రీ-కోసం త్యాగం చేయడం వల్ల—ఆవిడ పొందే తృప్తిలో......మనం ఎంత ఆనందం పొందగలమో ఆలోచించారా?" అన్నాడు.

కథ 'ఎదురు తిరిగిందే' అనుకొని...ముఖమంతా ఆశ్చర్యంతో అతన్ని చూశాను. అతని మాటల్లో ఓ ముచ్చైవిల్ల రామారావ్ కనబడ్డాడు నాకు.

* * *

ఆ శ్రావణంలో రామారావ్‌కి, అతని మావయ్యగారి కుమార్తెతో వివాహమయింది.

ఇప్పుడతను గుంటూరులో లెక్చరర్.

* * *

నాకు 'మా రాజమండ్రీ'కి ట్రాన్స్‌ఫరయింది.

ఆరోజే ఆదివారం.

మబ్బు మబ్బుగా ఉంది. తడిగాలి వీస్తోంది.

'హిగిన్ బాథమ్స్'లో ఏదేనా పుస్తకం కొందామని 'స్టేషన్'కి బయలుదేరాను.

రైలేదో ప్లాటుఫారంమీద ఆగి ఉంది. జనం కిటకిట లాడుతున్నారు.

ఇంజను వేపు నడుస్తున్న నాకు, కులాయి దగ్గర మరచెంబుతో 'నీళ్ళు పడుతున్న' రామారావ్ కనుపించాడు. రెండేళ్ల కుర్రాణ్ణి ఎత్తుకొన్నాడు. మరచెంబుని ఎదుటి 'కంపార్ట్‌మెంట్'[illegible]ించాడు 'ఆవిడ' రామారావ్ 'శ్రీమతి' అన్నమాట.

దగ్గరగా వెళ్ళి నుంచున్నాను. నన్నతను చూళ్ళేదు. చిన్నవాణ్ణి ప్రేమతో కనురుతున్నాడు. ఆవిడ నావేపు 'ఈ మరకెవరో'యే' అన్నట్టు చూస్తోంది.

ఇంకా ఊరుకుంటే రైలు కాస్తా వెళ్ళిపోతుందని, అతని భుజంమీద చెయ్యివేశాను.

'ఎంతసేపయింది వచ్చి' అంటూ క్రీడా ప్రమోదకుమా దాక్షిణ్యాలో నా చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకొన్నాడు. భార్యతో ఈయనే 'విశాఖపట్నం మిత్రుడు' అన్నాడు.

ఆవిడ 'విశాఖపట్నం మిత్రుడు' - అనగానే 'ఒహో' 'వయనా!?' అన్నట్టు చూసింది. నాగురించి అంతా విన్నేసినట్టు...

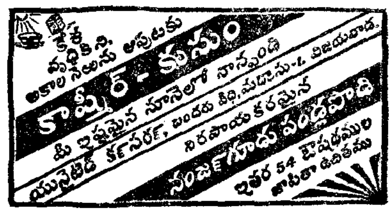

ఉచిత బహుమానం!

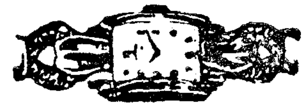

నం. 501 తలనూనె వుపయోగించువారి జుట్టు విరివిగా పొడుగుగా అందముగా తుమ్మెదరెక్క యుండును.

ఒకసీసా రు. 2-8-0; 3సీసాలు రు. 6-8-0 ఒక్కొక్క బాటిలు కొనువారికి 15 సం॥ గ్యారంటితో పనిచేయు రిష్టువాచి, ఒక కొత్త బంగారు వుంగరం బహుమానం యివ్వబడును. 8 సీసాలు ఒక్కసారికొన్న వారికి నాలు రిస్టు వాచీలు, 4 వుంగరములు బహుమానం.

ఏది నచ్చకున్నా ధర వాపస్

Saniyasi Ayurvedic Pharmacy,
(A. P. M.) Lal Kuan, Delhi.

★ శిథిలశిశిరంలో చిగురు ★

ఆవిడ ముఖం చెప్తోంది. ఈమాట ఆమాట మాట్లాడుతున్నాం.

నన్ను కేకేస్తూ భార్యతో 'ఈయన కింకా నచ్చిన పిల్ల దొరకలేదు' అని నేనేమీ నొచ్చుకోకుండా - పువ్వులు పువ్వులుగా నవ్వేశాడు. ఆవిడ గాజుల ఘలఘల ధ్వనుల్లో కుఱ్ఱవాణ్ణితన చేతుల్లోకి తీసుకొంది.

ఇంతలో గార్డు 'విజిల్' వేశాడు.

'టాటా' అనిపించి పిల్లవానిచే, చెయ్యి ఊపిస్తూన్న రామారావుతో రైలు కదిలిపోయింది. చేతిలో 'కృష్ణపక్షం'తో నేను 'ప్లాటుఫారం' మీద మిగిలిపోయాను. ★

ప్రతి ఔన్సునందును లోగడకన్న రెట్టింపు విటమిన్ ఎ చేర్పబడినది. అందుచేత—

డాల్డా ఇప్పుడు అదనపుపుష్టికరమైనదై యున్నది

మనకెందరికి మన ప్రతి దినాహారమందు సమృద్ధిగా విటమిన్ ఎ వుండుట అవసరం—మామూలు పెంపుకు తోడ్పడుటకున్ను మరియు మన కన్నులను చర్మమును ఆరోగ్యముగా వుంచు నిమిత్తమున్ను. మరి యిప్పుడు, మీకు అవసరమగు విటమిన్ ఎ ను మీరు పొందుటకు సహకరించే నిమిత్తం, డాల్డా గుర్తుగల వనస్పతిలో చేర్పబడిన విటమిన్ ఎ రెట్టింపుకన్న అధికంగా హెచ్చింపబడినది. డాల్డాయొక్క ప్రతి ఔన్సునందును విటమిన్ ఎ 700 అంతర్రాష్ట్రీయ యూనిట్లు చేర్చబడినవి. అనగా, టూకీగా చెప్పాలంటే, డాల్డా వనస్పతి యిప్పుడు వెయ్యవలెనే విటమిన్ ఎ ను యిచ్చుటకు మంచి మూలాధారమై యున్నది

కనుక మీరు డాల్డాను మీ కుటుంబమునకు యీ ఆరోగ్యమిచ్చు విటమిన్‌యొక్క అదనపు ప్రతిదిన మూలాధారముగా నొనర్చుకొనవచ్చును. పిల్లలకు, ప్రత్యేకంగా, వారు పొందగలిగినంత విటమిన్ ఎ అవసరము। అవును, మీరు ఇంట్లో డాల్డా నుపయోగించునప్పుడు మీ కుటుంబమునకు మంచి ఆహారమును యిచ్చుచున్నారని మీరు దృఢవిశ్వాసులు కావచ్చును.

డాల్డా గుర్తుగల వనస్పతి

వంటచేయుటకు మంచిదే కాకుండా — పుష్టికరమైనటువంటిది కూడ

HVM. 241-X52 TL